

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

17. září 2009 \*

Ve věci C-347/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článků 68 ES a 234 ES, podaná rozhodnutím Landesgericht Feldkirch (Rakousko) ze dne 14. července 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 28. července 2008, v řízení

**Vorarlberger Gebietskrankenkasse**

proti

**WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG,**

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, A. Ó Caoimh, J. Klučka (zpravodaj), U. Löhmus a P. Lindh, soudci,

\* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: P. Mengozzi,  
vedoucí soudní kanceláře: R. Şereş, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 1. července 2009,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Vorarlberger Gebietskrankenkasse A. Wittwerem, Rechtsanwalt,
- za WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG A. Weberem, Rechtsanwalt,
- za rakouskou vládu C. Pesendorfer a G. Kunnertem, jako zmocněnci,
- za českou vládu M. Smolkem, jako zmocněncem,
- za německou vládu M. Lummou a J. Kemper, jako zmocněnci,

- za španělskou vládu J. López-Medel Básconesem, jako zmocněncem,
  
- za italskou vládu I. Bruni, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s W. Ferrante, avvocato dello Stato,
  
- za Komisi Evropských společenství A.-M. Rouchaud-Joët a S. Grünheid, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

### **Rozsudek**

- <sup>1</sup> Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).
  
- <sup>2</sup> Tato žádost byla podána v rámci řízení o regresní žalobě zahájeném společností Vorarlberger Gebietskrankenkasse se sídlem v Dornbirn (Rakousko) (dále jen VGKK)

proti společnosti WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG se sídlem ve Stuttgartu (Německo) (dále jen „WGV-SAV“).

## **Právní rámec**

### *Právo Společenství*

#### Právní úprava Společenství

#### Nařízení č. 44/2001

3 Jedenáctý až třináctý bod odůvodnění nařízení č. 44/2001 stanovují:

„(11) Pravidla pro určení příslušnosti musí být vysoce předvídatelná a založená na zásadě, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného, a musí být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně určených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného určujícího hlediska. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.

(12) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a právním sporem nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti.

(13) Pokud se týče pojištění, spotřebitelských a pracovních smluv, měla by být slabší strana chráněna pravidly pro určení příslušnosti, která jsou jejím zájmům příznivější než obecná pravidla.“

4 Pravidla pro určení příslušnosti, jež stanoví toto nařízení, jsou uvedena v jeho kapitole, kterou tvoří články 2 až 31.

5 Článek 2 odst. 1 tohoto nařízení, který je součástí oddílu 1 uvedené kapitoly II, jenž je nazván „Obecná ustanovení“, stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.“

6 Článek 3 odst. 1 uvedeného nařízení, který je uveden v témže oddílu 1, stanoví:

„Osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.“

7 Oddíl 3 uvedené kapitoly II, nazvaný „Příslušnost ve věcech pojištění“, ve svých člancích 8 až 14 uvádí pravidlo pro určení příslušnosti ve věcech pojištění.

8 Článek 8 tohoto nařízení zní:

„Ve věcech pojištění se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny článek 4 a čl. 5 bod 5.“

9 Článek 9 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Pojistitel, který má bydliště na území některého členského státu, může být žalován:

a) u soudů členského státu, v němž má bydliště nebo

b) v jiném členském státě v případě žaloby podané pojistníkem, pojištěným nebo oprávněnou osobou u soudu místa bydliště žalobce [...]

[...]“

10 Článek 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 zní:

„Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 8, 9 a 10, je-li taková přímá žaloba přípustná.“

Směrnice 2000/26/ES

- 11 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS (Úř. věst. L 181, s. 65; Zvl. vyd. 06/03, s. 332), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005 (Úř. věst. L 149, s. 14, dále jen „směrnice 2000/26“), stanoví ve svém článku 3 nazvaném „Přímý nárok“:

„Každý členský stát zajistí, aby poškození zmínění v článku 1 v důsledku nehody vozidel ve smyslu tohoto ustanovení měli přímý nárok vůči pojišťovně pojišťující osobu, která odpovídá za škodu, pro případ občanskoprávní odpovědnosti.“

- 12 Pro účely vymezení pojmu „poškozený“ odkazuje čl. 2 písm. d) této směrnice na čl. 1 bod 2 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sbližování právních předpisů členských států týkajících pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 10).

Směrnice 72/166

- 13 „Poškozeným“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 72/166 se rozumí jakákoli osoba, která má právo na náhradu jakékoli věcné škody nebo škody na zdraví způsobené vozidly.

*Vnitrostátní právní úprava*

- 14 Ustanovení § 332 odst. 1 obecného zákona o sociálním zabezpečení (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, dále jen „ASVG“) znějí:

„Mohou-li osoby, které mají podle ustanovení tohoto spolkového zákona nárok na plnění [...] uplatňovat na základě jiných zákonných ustanovení náhradu škody, která jim vznikla v důsledku pojistné události, přechází tento nárok na pojišťovatele v tom rozsahu, v němž je povinen plnění poskytnout.“

- 15 Ustanovení § 1394 obecného občanského zákoníku (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch) stanoví:

„Práva postupníka jsou, pokud jde o pohledávku, která byla převedena, stejná jako práva postupitele.“



**Spor v původním řízení a předběžné otázky**

- 16 Dne 10. března 2006 došlo na dálnici v Německu k dopravní nehodě, jejímiž účastníky byli jednak C. Gaukel, řidička vozidla pojištěného v Německu u WGV-SAV v režimu pojištění občanskoprávní odpovědnosti, a jednak D. Kerti, řidička druhého vozidla. Daniela Kerti musela prudce zabrzdit vzhledem k dopravní situaci, načež do ní narazila za ní jedoucí řidička C. Gaukel. Touto srážkou utrpěla D. Kerti pohmoždění krční páteře, kvůli němuž se musela podrobit různým druhům léčby. Ošetřující lékaři jí krom toho uznali práce neschopnou od 15. do 21. března 2006. VGKK jakožto instituce sociálního pojištění poskytla svému pojištěnci D. Kerti plnění.
- 17 Daniela Kerti měla v období od 2. ledna 2006 do 20. srpna 2007 své bydliště v Bludenz (Rakousko). Od té doby bydlí v Ubstadt-Weiher (Německo).
- 18 Opírajíc se o zákonný přechod nároků D. Kerti podle § 332 ASVG požadovala VGKK dopisem ze dne 22. září 2006 po WGV-SAV úhradu výdajů, které vynaložila na poskytnutí dávek vlastnímu pojištěnci. VGKK totiž tvrdila, že odpovědnost za nehodu nesl výlučně pojištěnec WGV-SAV.
- 19 Vzhledem k tomu, že nedošlo k úhradě, VGKK podala dne 13. února 2008 Bezirksgericht Dornbirn (Rakousko) regresní žalobu proti WGV-SAV. Posledně uvedená společnost, která zpochybňovala meritum žaloby, se dovolávala toho, že soud, kterému byla věc předložena, nemá mezinárodní příslušnost. Jednak tvrdila, že s ohledem na původ dotčených nároků se jedná o nároky D. Kerti, která bydlela v Německu v době podání žaloby. Krom toho ve sporu stojí proti sobě dvě účastnice řízení v rovnoprávném postavení, takže žalobkyně není hodna ochrany ve smyslu nařízení č. 44/2001.

- 20 Usnesením ze dne 21. března 2008 zamítl Bezirksgericht Dornbirn žalobu pro nedostatek mezinárodní příslušnosti.
- 21 VGKK tedy podala odvolání k Landesgericht Feldkirch, přičemž se domáhala, aby usnesení ze dne 21. května 2008 bylo zrušeno a aby soudu prvního stupně bylo nařízeno pokračovat v řízení.
- 22 Landesgericht Feldkirch uvádí tři argumenty ve prospěch příslušnosti rakouských soudů. Zaprvé je podle něj třeba považovat VGKK za poškozeného, neboť po nehodě poskytla plnění D. Kerti. Zadruhé z důvodu zákonného přechodu podle § 332 ASVG přešly v okamžiku nehody na VGKK veškeré nároky D. Kerti. Vzhledem k tomu, že nastoupila do právního postavení svého pojištěnce, uplatňuje ve své žalobě jeho nároky, a nikoli vlastní nároky. Zatřetí v případě vážné nehody, která vede k tělesné újmě, si zachovává nárok na náhradu nemajetkové a majetkové újmy přímo poškozený. Může se tedy domáhat náhrady této újmy u soudu místa svého bydliště. Landesgericht Feldkirch je toho názoru, že nároky na úhradu lékařského ošetření a případně na důchodové dávky byly v tomto případě převedeny na instituci sociálního zabezpečení. Pokud by se uvedená instituce nemohla dovolávat téže příslušnosti, musela by tedy podle Landesgericht Feldkirch podat regresní žalobu u soudu jiného členského státu. Za těchto podmínek by různé soudy rozhodly o stejných skutkových okolnostech, což by bylo v rozporu s cíli směrnice č. 44/2001, jelikož soudy různých členských států by mohly vynést protichůdné rozsudky.
- 23 Podle předkládajícího soudu však dva argumenty svědčí v neprospěch uznání příslušnosti rakouských soudů. Jednak cílem směrnice 2000/26 je ochrana slabší strany prostřednictvím významného zjednodušení a usnadnění vymáhání nároků na náhradu v případě dopravních nehod se zahraničním prvkem. Přitom s odkazem na rozsudek ze dne 13. prosince 2007, FBTO Schadeverzekeringen (C-463/06, Sb. rozh. s. I-11321), nemůže být instituce sociálního pojištění považována za slabší stranu

hodnou ochrany podle pravidel pro určení mezinárodní soudní příslušnosti. Krom toho čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 hovoří pouze o poškozeném, a nikoliv případném zákonném postupníkovi.

- 24 Za těchto podmínek se Landesgericht Feldkirch rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být odkaz na čl. 9 odst. 1 písm. b) [nařízení č. 44/2001] uvedený v čl. 11 odst. 2 zmíněného nařízení vykládán v tom smyslu, že instituce sociálního pojištění, na kterou ze zákona (§ 332 ASVG) byly převedeny nároky bezprostředně poškozeného, může podat přímou žalobu proti pojistiteli u soudu členského státu, v němž je tato instituce usazena, za předpokladu, že takováto přímá žaloba je přípustná a že pojistitel má své bydliště nebo sídlo na území členského státu?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Je tato příslušnost dána také tehdy, jestliže bezprostředně poškozený neměl v okamžiku podání žaloby bydliště nebo obvyklý pobyt v tom členském státě, ve kterém je tato instituce sociálního pojištění usazena?“

## K předběžným otázkám

### *Úvodní poznámky*

- <sup>25</sup> Úvodem je třeba poznamenat, že existují rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001. Francouzská verze tak používá pojem „victime“, jehož sémantický výklad odkazuje na osobu, které bezprostředně vznikla újma. Naproti tomu německá verze, která je verzí jednacího jazyka, používá výraz „der Geschädigte“, což znamená „poškozený“. Přitom tento výraz se může vztahovat nejen na osobu, které vznikla bezprostředně újma, ale také na osobu, které vznikla újma pouze nepřímo.
- <sup>26</sup> V tomto ohledu podle ustálené judikatury vylučuje nutnost jednotného výkladu práva Společenství, aby na text ustanovení bylo případě pochybností nahlíženo samostatně, a naopak vyžaduje, aby byl vykládán ve světle verzí v jiných úředních jazycích (viz rozsudky ze dne 12. července 1979, Koschniske, 9/79, Recueil, s. 2717, bod 6; ze dne 2. dubna 1998, EMU Tabac a další, C-296/95, Recueil, s. I-1605, bod 36, jakož i ze dne 9. března 2006, Zuid Hollandse Milieufederatie a Natuur en Milieu, C-174/05, Sb. rozh. s. I-2443, bod 20), a podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jíž je součástí (rozsudek ze dne 27. října 1977, Bouchereau, 30/77, Recueil, s. 1999, bod 14).
- <sup>27</sup> V projednávaném případě je třeba konstatovat jednak to, že po vzoru německé verze jiné jazykové verze čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 používají výraz „poškozený“. Tak tomu je v případě španělské („persona perjudicada“), české („poškozený“), dánské („skadelidte“), estonské („kahju kannatanud pool“), italské („persona lesa“), polské („poszkodowany“), slovenské („poškodený“) a švédské („skadelidande“) verze. Krom toho v bodě 26 výše uvedeného rozsudku FBTO Schadeverzekeringen Soudní dvůr rozhodl, že funkcí odkazu učiněného v čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 je doplnit do seznamu žalobců obsaženého v čl. 9 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení osoby, kterým vznikla újma, aniž by byl okruh těchto osob omezen na osoby, kterým vznikla újma bezprostředně.

- 28 Z toho vyplývá, že čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán tak, že se vztahuje na poškozeného.

*K věci samé*

K první otázce

- 29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda odkaz učiněný v čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 na čl. 9 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že instituce sociálního pojištění, která je zákonným postupníkem nároků bezprostředně poškozeného v dopravní nehodě, může podat žalobu přímo soudům členského státu, v němž je usazena, proti pojistiteli osoby, která je údajně odpovědná za uvedenou nehodu, jenž je usazen v jiném členském státě.
- 30 Soudní dvůr již konstatoval, že odkaz v čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 na čl. 9 odst. 1 písm. b) musí být vykládán tak, že soudy místa bydliště poškozeného jsou příslušné k rozhodnutí o přímé žalobě proti pojistiteli údajně odpovědné osoby, je-li takováto přímá žaloba přípustná a má-li pojistitel bydliště nebo sídlo na území některého členského státu (výše uvedený rozsudek FBTO Schadeverzekeringen, bod 31).
- 31 Pokud jde o oblast pojištění občanskoprávní odpovědnosti vyplývající z dopravních nehod, z čl. 1 bodu 2 směrnice 72/166 a článku směrnice 2000/26 vykládaných ve světle šestnáctého bodu odůvodnění této směrnice vyplývá, že poškozený má právo podat žalobu k soudům místa svého bydliště proti pojistiteli údajně odpovědné osoby.

32 Je tedy třeba přezkoumat, zda toto právo má také instituce sociálního pojištění, která je zákonným postupníkem nároků poškozeného v dopravní nehodě.

33 V tomto ohledu VGKK tvrdí, že jí vznikla újma tím, že poskytla plnění svému pojištěnci. Proto má za to, že má být považována za poškozeného podle autonomního výkladu tohoto pojmu. Krom toho jakožto zákonný postupník nároků svého pojištěnce nastoupila podle rakouských právních předpisů nejen do majetkových nároků tohoto pojištěnce, ale také do jeho procesních práv, k nimž patří práva stanovená v čl. 9 odst. 1 písm. b) a čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001. Pokud by tomu bylo jinak, tj. pokud by byly v rámci právního institutu přechodu ze zákona činěny rozdíly, pak by podle VGKK tento právní institut pozbyl svůj smysl.

34 Španělská vláda zvláště zdůrazňuje, že v případě úmrtí bezprostředně poškozeného musejí mít jeho dědicové, tj. zákonní postupníci jeho nároků, možnost podat návrh na zahájení řízení o náhradu škody u soudu místa jeho bydliště proti pojistiteli údajně odpovědné osoby, a to stejným způsobem, jak by tento návrh mohl podat zůstavitel, pokud by žil.

35 Za účelem zajištění plné účinnosti a autonomního výkladu nařízení č. 44/2001 je třeba odkázat především na jeho systém a cíle (rozsudky ze dne 14. července 1983, Gerling Konzern Speziale Kreditversicherung a další, 201/82, Recueil, s. 2503, bod 11; ze dne 20. března 1997, Farrell, C-295/95, Recueil, s. I-1683, body 12 a 13; ze dne 3. července 1997, Benincasa, C-269/95, s. I-3767, bod 12, jakož i ze dne 15. ledna 2004, Blijdenstein, C-433/01, Recueil, s. I-981, bod 24). Proto použití zvláštních právních institutů, jako je například přechod ze zákona, stanovené v rakouském právu a v právních řádech členských států, nemůže mít dopad na výklad ustanovení uvedeného nařízení. Naopak vedlo by to nutně k tomu, že výklad nařízení č. 44/2001 by závisel na vnitrostátním právu členských států a použití jednotného výkladu ve Společenství by bylo ohroženo.

- 36 V tomto ohledu jedenáctý bod odůvodnění nařízení č. 44/2001 stanoví, že pravidla pro určení příslušnosti musí být vysoce předvídatelná a založená na zásadě, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného, a musí být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně určených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného určujícího hlediska.
- 37 Příslušnost soudů členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště nebo sídlo, je tak bez ohledu na jeho státní příslušnost v systému zmíněného nařízení obecnou zásadou uvedenou v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení (rozsudky ze dne 19. ledna 1993, Shearson Lehmann Hutton, C-89/91, Recueil, s. I-139, bod 14; ze dne 5. února 2004, Frahuil, C-265/02, Recueil, s. I-1543, bod 23; ze dne 13. července 2006, Reisch Montage, C-103/05, Sb. rozh. s. I-6827, bod 22, a ze dne 11. října 2007, Freeport, C-98/06, Sb. rozh. s. I-8319, bod 34).
- 38 Článek 3 odst. 1 tohoto nařízení se od uvedené obecné zásady odchyluje. Stanoví totiž, že osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 kapitoly II nařízení č. 44/2001 (výše uvedené rozsudky Reisch Montage, bod 22, a Freeport, bod 34).
- 39 Uvedená pravidla pro určení příslušnosti, která se odchylují od obecné zásady, proto nedovolují výklad, který by šel nad rámec případů výslovně upravených v nařízení č. 44/2001 (viz zejména rozsudky ze dne 21. června 1978, Bertrand, 150/77, Recueil, s. 1431, bod 17; ze dne 17. června 1992, Handte, C-26/91, Recueil, s. I-3967, bod 14, výše uvedený rozsudek Shearson Lehmann Hutton, bod 16; rozsudek ze dne 13. července 2000, Group Josi, C-412/98, Recueil, s. I-5925, bod 49, a výše uvedený rozsudek Freeport, bod 35).
- 40 Oddíl 3 kapitoly II tohoto nařízení stanoví samostatný systém rozdělení soudní příslušnosti ve věcech pojištění (rozsudek ze dne 12. května 2005, Société financière

a industrielle du Peloux, C-112/03, Sb. rozh. s. I-3707, bod 29). Podle třináctého bodu odůvodnění nařízení č. 44/2001 je cílem tohoto oddílu ochrana slabší strany prostřednictvím pravidel pro určení příslušnosti, která jsou jejím zájmům příznivější než obecná pravidla.

41 Ochranná funkce, kterou plní tato ustanovení, s sebou nese i to, že působnost zvláštních pravidel pro určení příslušnosti stanovených pro tyto účely nařízením č. 44/2001 nebude rozšiřována na osoby, u nichž tato ochrana není odůvodněna.

42 Přitom nebylo tvrzeno, že taková instituce sociálního pojištění, jako je VGKK, je hospodářsky slabší a právně méně zkušenou stranou než takový pojistitel občansko-právní odpovědnosti, jako je WGV-SAV. Obecně Soudní dvůr upřesnil, že není odůvodněna žádná zvláštní ochrana, pokud jde o vztahy mezi podnikateli v odvětví pojišťovnictví, z nichž ani o jednom nelze mít za to, že je vzhledem k jinému ve slabším postavení (rozsudek ze dne 26. května 2005, GIE Réunion européenne a další, C-77/04, Sb. rozh. s. I-4509, bod 20).

43 Instituce sociálního pojištění, která je zákonným postupníkem nároků bezprostředně poškozeného v dopravní nehodě, se proto nemůže dovolávat ustanovení čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení č. 44/2001 ve spojení s ustanoveními čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení k tomu, aby podala přímou žalobu soudům členského státu, v němž je usazena, proti pojistiteli osoby údajně odpovědné za zmíněnou nehodu, jenž je usazen v jiném členském státě.

44 Naopak takový zákonný postupník nároků bezprostředně poškozeného, který může být sám považován za slabší stranu, musí mít možnost využít zvláštních pravidel pro určení soudní příslušnosti definovaných uvedenými ustanoveními. Tak tomu je zejména, jak tvrdí španělská vláda, v případě dědiců oběti dopravní nehody.



45 Ostatně závěr učiněný v bodě 43 tohoto rozsudku je potvrzen judikaturou Soudního dvora týkající se zvláštních pravidel ve věcech spotřebitelských smluv stanovených v oddílu 4 kapitoly II nařízení č. 44/2001, jejichž cílem je také ochrana slabší strany. Soudní dvůr totiž stanovil, že postupník nároků, který při výkonu své podnikatelské činnosti, podá žalobu za účelem vymáhání od postoupitele pohledávky vyplývající ze smlouvy uzavřené spotřebitelem, nemůže mít prospěch ze zvláštních pravidel pro určení příslušnosti stanovených ve věcech spotřebitelských smluv, vzhledem k tomu, že cílem těchto pravidel je ochrana hospodářsky slabší a právně méně zkušené strany (výše uvedený rozsudek Shearson Lehman Hutton, body 20 až 24).

46 Další potvrzení závěru učiněného v bodě 43 tohoto rozsudku vyplývá z výše uvedeného rozsudku Blijdenstein. V bodě 34 tohoto rozsudku Soudní dvůr vyložil čl. 5 bod 2 Úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 27. září 1968, (Úř. věst. 1972, L 299, s. 32), ve znění Úmluvy ze dne 9. října 1978 o přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (Úř. věst. L 304, s. 1, a pozměněný text – s. 77), ve znění Úmluvy ze dne 25. října 1982 o přistoupení Řecké republiky (Úř. věst. L 388, s. 1) a ve znění Úmluvy ze dne 26. května 1989 o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky (Úř. věst. L 285, s. 1) tak, že neumožňuje veřejnoprávní organizaci podat soudům smluvního státu, v němž je usazena, regresní žalobu a vymáhat částky, které uhradila podle veřejného práva osobě oprávněné k výživnému, jejíž nároky na ni přešly, proti osobě povinné k hrazení výživného, jejíž bydliště se nachází v jiném smluvní státě, jelikož tato organizace není slabší stranou ve vztahu ke zmíněné osobě povinné k hrazení výživného.

47 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že odkaz učiněný v čl. 11 odst. 2 nařízení č. 44/2001 na čl. 9 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že instituce sociálního pojištění, která je zákonným postupníkem nároků bezprostředně poškozeného při dopravní nehodě, nemůže podat přímou žalobu soudům členského státu, v němž je usazena, proti pojistiteli osoby údajně odpovědné za zmíněnou nehodu, jenž je usazen v jiném členském státě.

*Ke druhé otázce*

- 48 S ohledem na odpověď danou na první otázku není namístě se zabývat druhou otázkou předkládajícího soudu.

**K nákladům řízení**

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

**Odkaz učiněný v čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech na čl. 9 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že instituce sociálního pojištění, která je zákonným postupníkem nároků bezprostředně poškozeného při dopravní nehodě, nemůže podat přímou žalobu soudům členského státu, v němž je usazena, proti pojistiteli osoby údajně odpovědné za zmíněnou nehodu, jenž je usazen v jiném členském státě.**

Podpisy.